

iaan. Kun äidin huomio taas kiintyi poikaan, oli Jani jo leikkimässä palloa, ja äidin täytyi taas muistuttaa, että olisi aika mennä nukkumaan. Taaskin tahoi poika tehdä jotain ennen kuin menee nukkumaan ja taas hetken kinastelun jälkeen äiti antoi perään, ja Jani leikki taas jotain uutta leikkiä ja näin kului kokonainen tunti ennenkuin poika vihdoinkin kannettiin kirkuvana, kiukkuisena, potkivana nukkumaan.

"Hän on kovin itsepäinen poika. Minulla on aina suuri pula saada hänet nukkumaan", valitti hermostunut äiti minulle, eikä hänen mieleensä johtunut aavistustakaan siitä, että hän itse oli kaiken sen aikaan saanut, että hän oli poikansa omipäisyyteen suurin syyllinen, ja että hän antaa lapselleen huonon seuralaisen elämän taipaleelle.

Usein tapahtuu niin, että vanhempina olemisen tekee meistä itsevaltaisia. Me vaadimme lapsiltamme ehdotonta tottelevaisuutta jäsämällä panemme hyvin vähän huomiota siihen olemmeko me aina sanamme arvoiset lapsia kohdella, sillä seurauksella, että turmelemme sillä lasten luonteen. Olin tilaisuudessa näkemään pienen kohtauksen äidin ja pojan välillä. Äiti oli luvannut pojan mennä leikkimään palloa naapurin poikain kanssa ja sitten kuitenkin kielsi pojan menemästä kun aika tuli mennä.

"Mutta sinähän lupasit minun mennä."

"Mutta nyt minä sanon, että sinä et mene", sanoi äiti toistamiseen.

"Mutta sinähän lupasit", intti poika pitäen kiinni äidin sanasta.

"Älä siitä välitä mitä minä lupasin. Nyt minä sanon, että sinä et saa mennä."

"Mutta miksi, äiti, sano minulle: miksi en saa mennä?"

"Sinä kuulit mitä minä sanoin ja sen pitää riittää!"

"Minä leikin palloa sittenkin," sanoi poika uhmaten ja samalla heitti kiukkuisena pallonsa ulos läpi ikkunan ruudun. En tahdo muistella kaikkea sitä, mitä sen jälkeen seurasi, paitsi itkevän pojan itsepuolustus-sanat: "Äiti, minä en voinut sitä auttaa! Sinähän lupasit minun mennä leikkimään palloa."

Jos tahdomme estää lapsemme kiukuttelemasta, niin täytyy meidän välttää sen, ettemme jyrkästi ja itsevaltaisesti tukahuta lasten luontaisia vaistoja. Pieninkin ja hyvin vähäpätöiseltä näyttävä tapaus voi saada lapsen kiukkuisiksi ja juonittelevaksi jotavastoin me voimme taitavalla menettelyllä sen välttää, jos annamme noille vähäpätöisille seikoille vakavan huomion.

Menettelyssämme lasten kanssa tulee meidän olla mukautuvaisia; meidän tulee tuntea lapsemme voidaksemme heitä tuomit. Lasten tähden tulee meidän useinkin olla peräänantavaisia ja taas toista puolen pitää meidän lasten tähden olla järkähtämättömiä. Eräänä päivänä menin päivälliselle erään ystävättäreni luo ja siellä tapasin äidin ja tyttären riidassa. Pikku tyttö oli juuri tullut koulusta kotiin päi-

välliselle ja kieltäytyi pesemästä kätensä ennenkuin istui pöytään. Äiti pakotti tyttäret pesemään kätensä heti. Tämä pakottava menettely seitsenvuotiaan lapsen kanssa, joka oli jo väsynyt puolen päivän uurastuksesta koulussa, vaikutti lapseen kokonaan päinvastoin, kuin mitä sillä oli tarkoitettu. Tyttö ei antanut perään. Hän ehdottomasti kieltäytyi pesemästä käsiään. Jokainen äidin käsky teki tytön aina enempi äkäpäiseksi. Vihdoinkin näyttääkseen ylivaltaan, talutti tytön pesuastian luo ja pesi hänen kätensä. Pikku tyttö oli nyt niin äärimmilleen suuttunut, että hän tämän jälkeen kieltäytyi syömästä.

"Mutta mitä voin minä tehdä?" kysyi äiti minulta myöhemmin. "Minä kyllä tiedän, että väkivaltainen menettely lasta kohtaan on väärin, mutta minä en tahdo, että lapsi saa tottua olemaan tottelematon minulle, ja toiseksi, eihän se mitenkään sovi, että lapsi sellaisilla käsillä tulee ruokapöytänsä."

Kummassakin tapauksessa oli äidin ajatus tavallaan oikea, mutta vika vaan oli siinä, että hän ei pannut näitä mielipiteitään käytäntöön oikealla ajalla eikä oikealla tavalla. Kaikki tämä to-ra ja hermostuminen kummaltakin puolelta olisi voitu välttää, jos äiti olisi osottanut kohta alussa lempeyttä ja myötuntoa sen sijaan, että kohta asettui jyrkälle, käskävälle ja pakottavalle kannalle. Jos äiti olisi vaan tyyneesti ja lempeästi ehdottanut, että tytär pesisi kätensä joskus ennenkuin istuu pöytänsä. Mahdollisesti yhden minuutin odotus-aika olisi kääntänyt kaikki asiat parhain päin, kun lapselle olisi annettu oma valintavaltta joko pestä kätensä heti tai vähän myöhemmin, mutta kuitenkin ennenkuin istuu pöytänsä.

Yksi vaikeimpia tehtäviä on hallita ja jos mahdollista pois kitkeä oikullinen ja sisukas luonne viiden tai kuuden vuoden ikäisessä lapsessa, johon se on jo päässyt juurtumaan. Meidän täytyy muistaa, että rankaisulla, siinä muodossa kuin se tavallisesti ymmärretään, ei ole mitään merkitystä paitsi siinä, että se pahentaa asiaa sen sijaan, että parantaisi. Piiskaaminen ja pimeään kamariin telkeminen vaikuttaa lapsen luonteeseen samaa kuin piiskapaalu ja pimeä vankeila aikuisen luonteeseen. Lapsi voi kyllä sillä hetkellä antaa periksi, ruumiillisten kipujen pelosta, mutta mieleen jää kytemään katkeruus, joka myöhemmin puhkeaa esiin joko yhdessä tai toisessa muodossa, ja vielä pahempaan kuin koskaan ennen.

Ja kuitenkin pahimmissa tapauksissa, vanhempien lasten kanssa täytyy käyttää hyvin jyrkkiä ämenettelytapoja. Mutta vanhemman tai opettajan täytyy aina olla täydellisesti oman luonteensa herra. Hänen tulee olla ystävällinen, tyyni ja osaaottavainen. Hänen tulee aina pitää mielessään se pääasia, että koittaa osottaa lapselle selvään, että se rangaistus mitä lapselle annetaan on suoranainen tulos lapsen menettelystä. Aina tulee tutkia ja tutustua lapsen luonteen-

laatuun — tässä tulee vanhemman tai opettajan olla hyvin varovainen ja harkitseva — ja rankaisumuoto täytyy valita sellainen, että se on sopiva ja tehoisa lapsen luonteeseen.

Mahdollisesti voi lapsen luonteessa saada muutoksen tapahtumaan siten, että vakavalla puheella ja keskusteluilla saa lapsen ymmärtämään — puhutellen häntä aina vakavasti ja järkähtämättömästi, mutta samalla hellästi ja ystävällisesti — selittämällä hänelle, että jos hän ei totuttele hillitsemään luonnettaan, niin saattaa hän sillä itselleen vahinkoa, sen kautta hän menettää parhaimmatkin nautinnonhetkensä elämässä, tai menettää ne esineet mitkä hänelle ovat kaikista suurimmasta arvosta.

Esimerkiksi kerron tässä pikku Maijusta, joka on erittäin herttainen tyttö ja joka omaa erinomaisen voimakkaan tahdonvoiman. Mutta hän saa silloin tällöin kiukun purkauksia, jotka ovat mitä rajuinta laatua. Eräänä pääsiäispäivänä siinä puolenpäivän seuduissa sai Maiju taas ankaran kiukun kohtauksen. Nyt koetti äiti uutta menettelytapaa. Tyttö oli saanut pääsiäiseksi pieniä muistoesineitä lahjaksi, joita hän piti suuressa arvossa ja kaikista lahjoistaan hän rakasti enimmänsä pientä paperikoria, joka oli koristettu monivärisillä pape-reilla ja silkkinauhoilla. Tämän korin otti äiti käteensä ja sanoi: "Maiju, jos sinä et lakkaa, niin minä revin tämän korin kappaleiksi. Se tekee mieleni kovin murheelliseksi, jos minun täytyy tämä repiä syystä, että sinä pakotat minut siihen."

Äiti kertasi uhkauksensa moneen kertaan, painaaksensa sen lapsen mieleen, että hänen oli joko lakattava kiukuttelemasta tai luovuttava kauniista koristaan. Äiti antoi Maijulle kylliksi paljon aikaa ajatella ja harkita asiaa. Mutta Maiju luuli äidin uhkauksen vaan pelkäksi uhkukseksi ja jatkoi kiukutteluaan. Vihdoinkin äiti vakavasti ja hitaasti repi korin aivan pieniksi kappaleiksi.

Heti muuttui lapsen kiuku suruksi. Hänelle se oli suuren suuri murhenäytelmä, jossa hän itse oli päähenkilönä. Hän itki ja itki. Äiti antoi hänen tarpeekseen itkeä ja sitten lempeästi kysyi, kenen syy se oli, että kori hävitettiin.

"Se—oli—minun—syyini," nyhyki tyttö, "ja—äiti, minä en enää koskaan tahdo olla paha tyttö!"

Mutta jo pääsiäismaanantaina sai tyttö toisen kiukunpuuskan. otti äiti pienen kauniin valkoisen savijäniksen ja uhkasi hävittää sen, jos Maiju ei lakkaa kiukuttelemasta. Taaskaan ei tyttö uskonut uhkausta todeksi, vaan kiukutteli yhä enemmän. Äiti antoi jäniksen pudota lattialle kap-

Toverittaren yksityisnumeroren hinta on viisisenttiä kappale paitsi niputtain ostain, jolloin ne ovat (viisi kappaletta ja siitä ylöspäin) kaksi senttiä kappale.

Astorian s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai ilta kello 8. Osote 262 Taylor ave.

paleiksi. Taas muuttui Maijun kiukku suruksi ja hän myöhemmin tunnusti, että se oli kaikki hänen oma syynsä, että jänis hävitettiin.

Ja sen jäivän perästä ei ole Maiju enään koskaan saanut kiukun purkauksia. Äidin käyttämä rankaisutapa oli niin kuvaavaa, dramaattinen ja järkyttävä, että se painui syvälle lapsen mieleen tehden pysyvän vaikutuksen. Maiju on oppinut sen, että hänen vanhempansa rakastavat häntä ja aina tahtovat hänen parastaan ja että hänen kiukuttelunsa aina tuottaa suurimman vahingon hänelle itselleen, joten hänelle on paljon edullisempää olla kiukuttelematta kuin kiukutella. Ja Maijun tahdon lujuttua ja päättäväisyyttä ei ole koetettu millään tavalla estää eikä tukahduttaa enempi kuin muitakaan hänen luonteensa hyviä puolia. Häntä ei ole väkivaltaisesti pakotettu alistumaan mihinkään.

Jatk.

•••••
Huom!
New York'in Suom. Naisten OSUUSKOTI
ja paikanvällitystoimisto:
 241 Lenox ave, 122 st.
 Telef. 813 Morning side.
 •••••

Hoquiamin s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla Ahjolassa, joka torstai kello 2 j.p.p. Osote on 315—10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S O. OMPELUSEURAN Kokoukset
 pidetään joka torstai Suomi-Haalilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.

Waukeganin, Ill., s. s. osaston viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina alkaen klo 2 i. p.

Osaston ompeluseuran kokoukset on joka kuukauden toisena torstaina alkaen klo 2 i. p. Kahvia kokouksen loputtua.

Hannan s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina kello 8 j. p. p. (Huom!) Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.)

Storkettin, Mont., s. s. osaston ompeluseuran kokouksia pidetään joka toinen torstai-ilta kello 7. Saapukas kalkin.

•••••
Kenkiä

• jotka tyydyttävät kaikkia.
 • Jos haluatte sopivia, kestäviä ja samalla aistikkaita
 • KENKIÄ, tulkaa katso-
 • maan meidän jalkinevaras-
 • toamme. Me voimme tyydyttää teitä.

• **Bee Hive**
 • ASTORIA, OREGON

•••••
 Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla. C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.

Hoquiamin S. S. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla Ahjolassa, joka torstai kello 2 j. p. p. Osote on 315—10 St. — Hoquiam, Wash.